

Верховної Ради. 2001. № 31. С. 145.

3. Закон України «Про молоко і молочні продукти» від 24 червня 2004 року № 1870-IV // Голос України. 2004. 29 липня.

4. ДСТУ ISO 9000-2001. Системи управління якістю. Основні положення та словник. Київ : Держстандарт України, 2001.

5. Маковська С.О., Заходим М.В. Світові стандарти якості продукції як чинник конкурентоспроможності у контексті євроінтеграції. *Збірник наукових праць ПДАТУ*. 2008. Вип. 16. С. 374-378.

6. Мостенська Т.Л. Організація виробництва на підприємствах харчової промисловості. Київ : Кондор, 2012. 492 с.

7. Саранча Г.А. Метрологія, стандартизація, відповідність, акредитація та управління якістю продукції. Київ : Центр навчальної літератури, 2006. С.672.

Кепко Валентина

канд. екон. наук, доцент

Білоцерківський національний аграрний університет

Біла Церква, Україна

ВПЛИВ ПІДПРИЄМНИЦТВА НА РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

У процесі ринкової трансформації аграрного сектора економіки, саме на селі, склалася гостра напруга в сфері зайнятості, рівні життя сільських жителів. Проблеми, які виникли в сільському господарстві, не могли не позначитися на розвитку сільських територій.

Найважливішими проблемами сільського розвитку залишаються відсутність робочих місць, передових форм організації праці, низький рівень оплати праці, нехтування матеріальними стимулами праці, неякісні житлові умови, звуження сфери прикладання праці та невідповідності професійно-кваліфікованої якості робітників потребам роботодавців, занепад сільської інфраструктури, що призвело до зростання міграції сільського населення до великих міст або за кордон.

Можливості підвищення якості життя сільського населення полягають у комплексному вирішенні проблем економіки на регіональному рівні, через формування доходів сільських підприємств.

Тому в сучасних умовах нагальною є необхідність реалізації комплексу заходів щодо сприяння розв'язанню проблем зайнятості в сільській місцевості, збереження трудового потенціалу на селі, запобігання трудовій міграції, а також розвитку сучасної інфраструктури для залучення безробітних до підприємницької діяльності [1].

Безперечно, що підприємницькі структури справляють значний вплив на розвиток села. Підприємницька діяльність в сучасних умовах є обов'язковим компонентом товарного виробництва, рушійною силою господарської діяльності всіх

суб`єктів ринкових відносин.

Підприємництво як вид господарської діяльності – це самостійна, ініціативна на власний ризик діяльність, яку ведуть суб`єкти господарювання з метою досягнення економічних та соціальних результатів й одержання прибутку [2].

Разом з тим, як, вважає М.Й. Малік, розвиток аграрного підприємництва є важливим аспектом відродження сільських територій в Україні. На його думку, в центрі проблеми виходу села з кризи повинна стояти «людина села» з усіма її проблемами [3]. Адже не секрет, в останні роки, у гонитві за прибутком, проблеми простого селянина мало кого цікавлять.

Тому ми погоджуємось з такою думкою, оскільки, сучасні підприємницькі структури повинні справляти значний вплив на розвиток села, а саме: аграрний бізнес повинен створювати додаткові робочі місця для людей, що сприятиме підвищенню рівня життя сільського населення; підприємництво безпосередньо повинно формувати бюджети місцевих сільських рад, що дасть змогу покращити інфраструктуру села; підприємництво дасть можливість для розвитку агротехнічного, зооветеринарного та агропереробного сервісу, а також створення обслуговуючих кооперативів на селі.

Перспективними напрямками розвитку малого бізнесу на сільських територіях є бджільництво, розведення ставкової риби, міні-перероблення молока і хлібопечення. Досить перспективним є розвиток у сільських регіонах підприємництва для жінок (невеличкі ательє з пошиття та ремонту одягу, перукарні, міні – кондитерські цехи).

Наявність сприятливого підприємницького середовища на селі, безперечно, позитивно впливає на рівень розвитку бізнесу, який є головним джерелом формування трудових та фінансових ресурсів для сільської території [4].

Важливу роль при тому продовжує відігравати сільськогосподарське виробництво, яке повинно залишатися основною сферою зайнятості сільського населення. Більше того, необхідно, щоб воно оптимально поєднувало галузь рослинництва з галуззю тваринництва, впроваджувало новітні технології виробництва продукції, удосконалювало форми організації та оплати праці, методи та форми управління персоналом.

Основними завданнями у цьому напрямі є: створення надійних механізмів взаємодії малого та середнього бізнесу і органів місцевого самоврядування у вирішенні соціально-економічних завдань; формування системи спеціальних програм щодо розвитку соціальної сфери з урахуванням пропозицій сільських підприємців; розроблення програм інвестування у соціальну сферу; оцінювання діяльності сільських підприємців у соціальній сфері [5].

Таким чином, не дивлячись на те, що аграрне виробництво стає концентрованим та монополізованим за рахунок діяльності аграрних холдингів, сучасні підприємницькі структури виконують важливу роль в розвитку сільських територій.

Список використаних джерел

1. Покришка Д.С., Жаліло Я.А., Ляпін Д.В., Белінська Я.В. та ін. Механізми розвитку підприємництва в умовах посткризового відновлення економіки України : аналіт. доп. Київ : НІСД, 2010. 72 с
2. Господарський кодекс України. *Голос України*. 2003. 14 березня.
3. Малік М.Й. До питання сталого розвитку сільських територій. *Економіка*

АПК. 2008. № 5. С. 51-55.

4. Кириленко І.Г. Трансформація соціально-економічних перетворень у сільському господарстві України : проблеми, перспективи. Київ : Вид-во ННЦ «Ін-т аграрної економіки», 2005. 452 с.

5. Липчук В.В., Коробка С.В. Розвиток малого підприємництва в сільському господарстві : монографія. Львів : Сполом, 2011. 227 с.

Korzhenivska Nataliia

Ph.D in Economics, Associate Professor

Humeniuk Iryna

Ph.D in Linguistics, Director of International Relations Department
State Agrarian and Engineering University in Podilya
Kamianets-Podilskyi, Ukraine

LOGISTICS INFRASTRUCTURE: SECURITY ASPECT

The solution of the priority tasks of the Ukrainian economy, including the development and effective functioning of the agrarian sector, provides for a combination of achievements of scientists and practitioners with the aim of obtaining synergy. However, on the way of such cooperation it is important to take into account the issues of economic security, which should be a component of any process and field of activity.

There is an annual increase in foreign trade turnover between Ukraine and the EU countries, which exceeded 5 billion US\$ in 2017. The overwhelming majority of such exports is provided by products of agriculture branches, in particular grain and oilseeds. The imperfect infrastructure and legislative regulation of storage issues, transportation and improvement of product quality are to be found in the risk zone of maintaining positive dynamics of export potential.

Logistics is one of the components of infrastructural support for the enterprises activities, it provides for the formation and development of efficient transport routes, the expansion of opportunities to provide traffic flows with the most rational means of transport, the construction of elevator capacities, facilities for primary processing of raw materials, effective marketing, accessibility of consulting services, including reduce entrepreneurial risks etc[1].

The main objective of the logistic infrastructure of enterprises «...is the creation of a mechanism, that effectively ensures the interaction of the main elements of the logistics system: «supply - production - storage - transportation - sales»... In the context of globalization and the integration of economic systems, strategic objectives of enterprises can only be achieved under the conditions of functioning of ramified logistics networks, which significantly reduces the risks of the enterprise in a market environment» [2].

Infrastructure logistics of Ukraine is represented by road, rail and river transport. The issue of their safety lie in balancing the quantitative and qualitative composition of